

א ריכסינג תמוז

לקבל את החיים - במנוחה ע"י אמונה שלום בטחון ושמחה

פרשת עקב תשפ"ה // שנה ב' // גליון ל"ח

שיעורי כ"ק אדמו"ר מפנים מאירות דסיקסא שליט"א

אור הבוקר

יום א' פרשת עקב תשפ"ד

והיה עקב תשמעון

החשיבות של דור החלש שלנו

תוכן המאמר: אפילו בשפל המדרגה עדיין יהיה 'תשמעון' / אפילו בזמננו אלה אנו מפרנסין אבינו שבשמים לפי ערך הדור / אנחה אחת בדורות האחרונים חשוב יותר מהדמיונות והסיגופים של הדורות הראשונים / כל תפילה עולה לרצון / החשיבות של לב נשבר / אני רוצה זהו נגד רצון ה'.

כשיהיה בחינת של 'עקב', עם כל זה עדיין 'תשמעון'.

אפילו בזמננו אלה אנו מפרנסין אבינו שבשמים לפי ערך הדור

והוא ממשיך לומר: הכלל הוא, שכלל ישראל כביכול, מפרנסין אבינו שבשמים, כמו שכתוב (תהלים סח) 'תנו עוז לאלקים'. מי שהוא אומר שכהיום חס ושלום אינו כן, הרי הוא בגדר שוטה! ואומר הרה"ק רבי

אפילו בשפל המדריגה עדיין יהיה 'תשמעון'

בספר תורת יחזקאל מהרה"ק מקוזמיר זצ"ל מביא שם על פרשת השבוע כדלהלן: כתיב 'והיה עקב תשמעון' 'עקב' הוא מרמז על נשמות הנמוחים שהמה בבחינת 'עקב' של רגל, מלשון 'עוקבתא דמשיחא', ואומר לנו התורה הקדושה, אפילו כשיהיה כלל ישראל חלילה בבחינה של 'עקב', במצב חלש, 'והיה עקב',

רבי חיים וויטאל ז"ל. רבי חיים וויטאל שאל את האר"י הקדוש ז"ל, איתא בירושלמי (שבת סוף פרק ה), שפרתו של רבי אלעזר בן עזריה יצא בשבת והיה לה רצועות בין קרניה שלא לרצון החכמים. אמר רבי חנניא, רק פעם אחת יצא כן, ועם כל זה נשחרו שיניו של רבי אלעזר בן עזריה מחמת התעניתים שהתענה על מה שנעשה בבהמתו. ומביא הגמרא, שבאמת זה לא היה בהמתו רק בהמת שכינו, אבל מכיון שלא מחה נקראת על שמו.

שאל רבי חיים וויטאל מהאר"י הקדוש: 'אם בארזים נפלה שלהבת מה יענה עזובי קיר', אם הגדולים ביותר כרבי אלעזר בן עזריה היה צריך להתענות כי לא מיחה על פרתו של שכינו, מה נענה אכן בתריה!?

ענה לו האר"י הקדוש: אנחה אחת מעומק הלב בזמן הזה, חשוב ואהוב ויקר יותר בעיני ה' כהתעניתים והסיגופים של הראשונים. מכיון שיש הסתר גדול כל כך. והוסיף על זה הישמח ישראל - וזה היה בדורו של אר"י הקדוש, אם כן קל וחומר בן בנו של קל וחומר, בזמנינו אנו. העיקר הוא - אומר הישמח ישראל - שיתעורר אצל איש הישראלי האור הפנימי, האש להבה שיש לכל אחד לעשות מצוות ומעשים טובים. ולא ימתין האדם עד שיהיה לו דעה צלולה, מח צלולה, כי מי שממתין על זה, לא יעסוק מעולם בתורה ומעשים טובים. כמו מי שממתין על יום בהיר ביותר לזרוע שדה, לא יזרע לעולם.

יחזקאל קוזמירער: בימים הקודמים, היה לו להקב"ה מסחר גדול, והיה סוחר גדול, והקב"ה היה לו פרנסה בריוח כביכול, אבל בזמן הזה, עדיין אנו נותנים פרנסה להקדוש ב"ה, כי אם לא כן, ממי מתפרנס הקב"ה? מעשיו? מי שמעאל ח"ו? העיקר הוא לדעת, שכהיום אנו נותנים לו מעט להתפרנס, אבל באמת עדיין אנו נותנים לו פרנסה, כי בשמים מעריכים כפי ערך הנשמה, כפי ערך הגלות, וכפי ערך הטיירות שיש לו לאדם.

'וזה' הוא לשון שמחה, שמחה הוא למעלה ש'עקב' אפילו במצבים הנמוכים, 'תשמעון', עדיין ישמעו לרצון ה', ולעשות רצון השם, ולידע כי אכן נתמעטו מסחרו של הקב"ה אבל עדיין אנו נותנים כוח ועוז לאלוהים כביכול, כי בשמים מעריכים לפי הנשמה, לפי הגלות, ולפי הטיירות.

חזק חזק ונתחזק! אינו נפקא מינה מי אנו, אין שום יאוש בעולם! נא להתחזק ולהתקרב להקדוש ברוך הוא! אנו הבני מלכים, העם סגולה, בכל אופן שבעולם, והקב"ה אוהב אותנו, ואנו אוהבים אותו ואת בניו הקדושים.

אנחה אחת מדורות האחרונים השוב יותר מהתעניתים והסיגופים של הדורות הראשונים

ב'שמח ישראל' (סוף פרשת עקב) הוא מביא ששמע מאביו זצ"ל בשם

כל תפילה עולה לרצון

ובזה הוא מפרש הפסוק 'ולא יהיה בך עקר ועקרה'. שזה מיירי מענין התפילה. האדם לא יאמר: למה אני צריך להתפלל? מה ערך תפילתי נגד תפילתן של הראשונים? על זה אומר התורה 'לא יהיה בך עקר ועקרה', אל תדמה בנפשך שתפילתך אינם עושים פירות. גם תפילתך עולה לרצון לפני אדון כל. דוד המלך אומר בתהלים (קיט) 'הורינו ה' דרך חוקיך ואצרנה עקב', אומר הישמח ישראל, אפילו כשעומדים במצב של 'עקב', בעוקבתא דמשיחא. דוד המלך הרי הוא כללות נשמת ישראל, דוד המלך אומר 'תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו', דוד המלך חיבר את ספר תהלים לכל סוג יהודי שרק יהיה בעולם, כל אחד מוצא את עצמו בתוך פסוקי תהלים, בכל מצב שיהיה, כבר הניח דוד המלך ע"ה אותו בתוך ספר תהלים את כל התפילות של ישראל.

החשיבות של לב נשבר

מכילים אנו כבר להימים הקדושים, להימים הנוראים, הימים נוראים כבר ממשמשים ובאים, וכל יהודי צריך להתחזק, שגם בדורינו, אם יש לו אנחה אמיתית, תורה עבודה ויראת שמים אמיתית, יש לזה חשיבות גדולה. ומהו פירוש של אמת? הפירוש של אמת הוא שלא משגיחין בהמניעות שלו, אינם מתייחסים להמחשבות אם כן ראוי לזה או לא

ראוי, מקיימים המצוות כי אני רוצה לעשות הרצון ה', אני רוצה לשמח קוב"ה ושכינתה, אבינו שבשמים כביכול. יהודים יקרים, עבודתנו נתקבל אבל רק מתוך שמחה ולא מתוך עצבות ומרה שחורה, כי אין השכינה שורה בתוך עצבות ומרה שחורה.

כמו שמספרים שפעם אחת היה השר שלום מבעלז זי"ע אצל רבו הרה"ק מלובלין זי"ע, ושמע שאנשים הפשוטים משוחחים יחדיו, 'מה היה לנו לנסוע להרבי על שבת, לא עשינו כלום, רק קצת תהלים אמרנו'...

אמר השר שלום ליהודים הללו: אני אומר לכם מה שפעלתם כן בשבת. המלאך מיכאל הביא המצוות ומעשים טובים והצדקה של כלל ישראל להקב"ה. הלך השטן וגם הוא הביא מעשים טובים וצדקה מה שעשו האומות העולם, גם הגוים עושים מעשים טובים וצדקה. הלך המלאך מיכאל והביא הלבבות הנשברים מכלל ישראל, ונגד זה לא היה לו להשטן מה להביא, כי לבבות נשברות לא מצא אצל אומות העולם.

אמר להם השר שלום: דע לכם, כמה יקר וחשוב הוא אצל הקב"ה הלב נשבר. אבל אין הפירוש של לב נשבר עצבות ומרה שחורה, אין הפירוש יאוש. פירוש של לב נשבר הוא, כשאדם אומר: רבנו של עולם, אני בידך, איני עושה כלום מעצמי, איני יכול לעשות מאומה, ואיני רוצה לעשות מאומה, אין הדבר בידך, אני

אחותה דר באיסט סיטי, והכיר את הכתובת שלה. הגיע לאמערקא, ודפק בדלת של דודו. שניהם פרצו בבכיה. בן אחד שנשאר מכל המשפחה של אחותה... והיא אמר לו: נכדי היקר, אתה תוכל להיות כאן בביתי כמו בן שלי, תקבל חדר מיוחד, תתנו לך אכילה שתיה ולינה, הכל מה שתצטרך, אבל דבר אחד צריך אתה להבין, שאתה יצטרך לעבוד לצורך פרנסה, כי אין לנו הרחבה בפרנסה, ועוד דבר אתה צריך להבין כי כאן צריכים לעבוד בשעת קודש, שאם אין עובדין כאן בשבת, בשבוע הבא אין לו פרנסה!

מיד ששמע בחור בן י"ז שנים שאין הם שומרים שבת, אמר לה: דודי היקרה, אין אני ימצא בבית שמחללים את השבת! הוא לקח את כל מה שהיה לו, את כל חפציו, וברח מביתה! גבורה נוראה מבחור בן י"ז שנים! לא היה לו אמא, אביו שלח לו מאיראפא!...

והיכן הלך? באמצע הרחוב מצא ספסל אחד, התיישב על הספסל והתחיל לבכות, להתפלל להקב"ה. מה יעשה כעת? יחזור לאיראפא? מה יעשה כעת?

עבר לצידו יהודי זקן אחד, וראה שבחור יושב ובוכה, שאל לו מה אירע לו, ומה יוכל לעזרו? אמר לו הבחור, שאין לו לאן לילך. אמר היהודי הזקן להבחור, שיוכל לבוא אצלו, בביתו שומרים שבת, ואכן היהודי הזקן נתן לו אכסניא, הלך לעבוד, וברוך ה' הקים בית יהודי כשר וישר.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, מהיכן קיבל בחור בן י"ז שנים גבורה גדולה של זו?

מסור בידך כעבד נאמן, כבן נאמן, להמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אבינו שבשמים, ובזה הלב נשבר, כי מרגישים עצמו ככלום נגד הטובות מה שעשה הקב"ה, זה הלב מחשיב הקב"ה, והקב"ה מקבל תפילתו.

'אני רוצה' זהו נגד רצון ה'

יהודי שהיה אצלי ביום חמישי העעל"ט, שפך לפני את לבבו המר. ובאמצע מסר לי אימרא מאחד מצדיקי דורינו שאמר: כשיהודי אמר 'אני רוצה' זהו נגד רצון השם, 'אני' זהו גיאות, 'רוצה' זהו תאוות... יהודי אינו אומר 'אני רוצה'. יהודי מברך 'שעשה לי כל צרכי', אתה ה' נותן לי הכל! ומבקשים מהקב"ה שיתן לו יותר, לא מפני שאני רוצה, רק מפני שרצון הטוב להיטיב, ואנו נמצאים כאן בעולם להתבטל להרצון ה', והקב"ה רוצה שיהיה לישראל אך הטוב.

מעשה בחסיד אחד

בקעשינוב היה דר איזה בחור, היה בן י"ז שנים כשהיה פאגראם גדול בקעשינוב, ואמו ועשרה ממשפחתו נהרגו רח"ל בהפאגראם, ה' ישמרינו, ורק הוא ואביו נשארו בחיים.

אביו היה נשבר מאוד וירא מה יהיה אם בן הנשאר לו? אמר להבחור: בני היקר, אתה י"ז שנים, תיסע לאמערקא, משנה מקום משנה מזל, מקוה אני שתשאר בחיים.

הוא נסע לאמערקא, באמערקא לא הכיר אף אחד, רק דודה אחד היה לו שם, אחותה של אמו. אמו מת, אבל

**באמצע הרחוב מצא
ספסל אחד, התיישב על
הספסל והתחיל לבכות,
להתפלל להקב"ה. מה
יעשה כעת?**

התשובה לזה
הוא: כשיהודי עמל
על 'בכל דרכיך
דעהו', להודות
ולהלל להקב"ה,
ובכל דבר חי רק
בעד ה', לדבר אל
ה' ולהאמין
שבתורה הקדושה
מונח כל הרפואות
ברוחניות
ובגשמיות, אז יש
לו הכוחות אלו,
ויש לנו הכוחות
להתגבר לא
להתעצב בשום
מצב, ולהתחזק
בכל הנסיונות
הקשים שעוברים
עלינו, ולהביא
שלום בעולם.

יהודי סיפור
מעשה פלא
שבדידיה הוה
עובדא, זה אירע
בשנת תש"ע. הוא
בא לידי הכרה
שהסעלפאן זהו
משטין לו התורה

והתפילה, עוברין על 'מורא מקדש'
'ומקדשי תיראי', לכן החליט שבשעת
הלימוד והתפילה, לא רק שמכבה את
הסעלפאן ומשאירו בכיס, רק הוא לא
יביא הסעלפאן בבית המדרש כל עיקר,
כשלומדים ומתפללים אין לו סעלעפאן.
כי אם יש לו הסעלעפאן, לפעמים
שוכחים לכבות, וכיצד כבר נראה
התפילה? מבישים מי שמצלצל, מבישים
מי שקרא, כן מתפללים לאדון כן? כן
מדברים להקב"ה? נעשים לחוצים...
הוא קיבל על עצמו, אין דבר כזה שימצא

הסעלעפאן בבית המדרש, זהו סתירה
חריפה.

ביום אחד נסע הוא ובני ביתו
בטעקסי, והמנהיג היה מגוע ישמעאל
הערבי. באמצע הנסיעה נשתגע המנהיג
הגוי והתחיל לירה ביורה כנגדם. הגוי
ירה שבעה עשר קוילן, והשי"ת עזר שאף
אחד לא הגיע בגופם במקום סכנה,
הבעל קיבל קויל אחד ברגלו. אבל אחר
השבעה עשר קוילן נסתבך היורה של
הגוי, והגוי היה צריך לתקן היורה, ובתוך
רגעים אלו, קפצו מהקאר וברוך ה' היו

וכאן המקום לעורר: לא רק האנשים בבית המדרש, רק גם הנשים צדקניות כשמתפללות בבית, כשאומרים ברכת השחר, כשמברכים ברכת המזון, כשקוראים שמע, כשאומרים תהלים - אין דבר כזה של טעלעפאן באמצע! אל תביט מי קרא, אל תשמע מי קרא, תנסה להתפלל בחדר שלא נמצא שם הטעלעפאן.

כשעומדים להתפלל צריכים להיות בצמצום המוח, בכל האיברים וגידים במח ולב, וכל המהות, כל האדם ברוחניות ובגשמיות מונח בתוך תיבת התפילה, בתוך הלימוד תורה. לא הטעלעפאן ישלוט עלינו. ובזה יפעלו בעזר ה' שכשאנו יתפללו שמע קולינו, יהיה רק בינינו לבין הקב"ה בלי הפסק, יעזור השי"ת שאכן ישמע ה' את קולינו, ויקבל תפילתנו, אנו צריכים לשעות ורגעים שאנו דבקים בו יתברך, ורק בו, בלי שום דבר אחר.

השי"ת יעזור שיפעלו ישועות, א לעכטיגן תמיד, אמן כן יהי רצון.

יכולים להעציר הקארן האחרים וברחו לתוך יער מן הצד, ששם היה עמק עמוקה, והשי"ת נתן להם כוחות שלא כדרך השבע, ורצו לתוך עומק העמק, וברוך הוי"ה ברוך הוא שירדו בשלום, כל הדרך היה מלא אבנים ועצים. אבל הגיעו למטה עם פצעים. כשעמדו שם, לקח אחד מהם את הטעלעפאן שלו, וצלצל להפאליציי, הפאליציי הגיעו, ונסלו אותם לבית החולים.

שם בבית החולים שאלו הפאליציי, הרי המקום שעמדו שם היה שטרויז פרטי, לא היה על דרך המלך. ובדרך כלל שם לא עובדים הטעלעפאנען, ובפרט בתוך עמק כמעט אי אפשר לצלצל משם, ומה הפשט שאתם יכלו לצלצל משם?!

אותו יהודי עומד ומתבונן 'אכן מה פשט?'. אבל אח"כ כבר חטף הפשט בזה. בזכות שכשהוא מתפלל להקב"ה, כשהוא לומד תורה, הוא מתמצצם ולא מביא הטעלעפאן, כדי שהוא לא יתבלבל מזה, שיוכל לצמצם עצמו לעמוד באימה וביראה ברמת ובזיעה, באהבה ויראה להקב"ה, בצמצום המוח. עזר לו הקב"ה שהטעלעפאן יעבוד במקום שלא עובד בדרך כלל. הוא עשה פעולה שלא יתבלבל בשעה שהוא אומר 'שמע קולינו' עזר לו הקב"ה שיתקיים תפילתו של שמע קולינו.

קול פנים מאירות:

שיעורי כ"ק מרן אדמו"ר מפנים מאירות סיקסא שליט"א

צענטראלע נומער: 845-414-0076 | א"י: 072-370-

1823 | ענגלאנד: 0330-350-3190 | ארגענטינע:

438-228-2500: מאנטריאל: 323-346-0673 | אנטווערפן:

לקבל הגליונות שלנו בכל שבוע, תפנו ל:

gilyonospm@gmail.com

אזר לנתיבותי

האם כדאי לדעת חדשות?

**מישהו שאל אם מותר לדעת חדשות.
האם אדם חייב לדעת מה קורה בעולם?
או שאפשר לחיות בלי לדעת מה קורה
בעולם? האם זה גורמלי לא לדעת הכל,
או שזה לא גורמלי? אנחנו לא מדברים
עכשיו על לדעת כל שטות, אלא על
אירועים עולמיים. כשגרים באמריקה,
צריך לדעת את האירועים העולמיים
באמריקה. כשגרים בקנדה, כשגרים
ברוסיה, כשגרים בארץ ישראל, צריך
לדעת מה קורה. כשיש גזירת חינוך,
כשיש פוליטיקה, בחירות, כל האירועים
העולמיים האלה. פוליטיקה של הצרות
חסידיות. או שאדם יכול לחיות בעולם
ולא לדעת כלום, רק מה קורה סביב
ארבע אמותיו?**

התשובה לכך היא: אין כלל ואין יוצא מן הכלל. זה תלוי פחות או יותר בעבודת ה' של האדם ובטבעם של בני אדם. ישנם אנשים שיכולים לחיות מנותקים מהעולם, ויש להם חיים מאושרים. הם מחנכים את ילדיהם באושר, והם אנשים מרוצים, אנשים שמחים. הם לא דורשים כלום מאף אחד בגלל זה, והם גם לא אנשים בעלי מרה שחורה. הם לא שונאים אנשים שכן יודעים ומתעסקים בזה. זו אינה עבירה.

אם אדם לוקח את זה כעבודת ה', זה גם דבר טוב. אדרבה, ככל שאדם שקוע יותר בתורה, עבודה ויראת שמיים, ביהדות וביושר, אדרבה ואדרבה, למה אדם צריך לדעת מה קורה בענייני העולם שאינם נוגעים לו בעבודת ה'?

יתר על כן, אם יש דברים שנוגעים לקנאת ה' צבאות, יש לזה נפקא מינה לחינוך הילדים, יש לזה נפקא מינה ליהודים אחרים, יש שאלות בהלכה, שאלות על המסורה, הרי זה אותו דבר. ישנם אנשים שמרגישים שיש להם רב, יש להם רבי, דיין, ישנם עסקנים, שיאמרו את המסקנה, וזה מה שהוא יקבל. הוא לא מתערב בזה. יש לו זכות על כך.

לומר: "אני לא יודע ואני לא שומע, ואני לא מקבל, וזה לא מעניין אותי בכלל", בזמן שיש חיוב חינוך, כשצריך לחנך את הבית, וצריך גם לדעת בשביל עצמו - לא! זה לא יכול להיות! כל מה שנוגע לתורה, כל אדם צריך לדעת, וכל אדם צריך לעיין, אם יש לו קשר לכך. הוא יכול לסמוך על רבו, על רביו, על דיינו, ואז לקבל את המסקנה, אבל אדם צריך לדעת מה קורה בחיינו הנוגע לתורתנו.

מאידיך גיסא, ישנם אנשים שבאמת אין להם קשר עם העולם, ואין להם קשר עם כל הדברים הללו, אבל מה שזה גורם הוא שהם לא מבינים אנשים אחרים, מה שזה גורם הוא שהם לא מבינים את ילדיהם, ויחסיהם בין אדם לחברו הופכים למרה שחורה ועצבות, לכועסים. הם תוקפים אנשים אחרים, כועסים על העולם, כועסים על אחרים. זה אינו דבר מתקבל על הדעת.

אם אדם בוחר בדרך שדרך זו מביאה אותו לכך שהוא מאבד את אהבת ישראל שלו, הוא מאבד את קשריו עם אנשים, ילדיו ובני משפחתו אינם יכולים להתקשר איתו, והוא אינו יכול לחנך את ילדיו - לא, זו אינה דרך יהודית. אדם צריך להיות מעורב בין הבריות. כמובן, צריך לדעת להיכנס ולצאת, אדם צריך להיות מסוגל להציב גדרים וסייגים, כמה מדברים ועל מה מדברים.

אנו רואים שהגדולים והצדיקים הקודמים כן עקבו אחר אירועי העולם. כמובן, אתם יכולים לומר שהם ניהלו את העולם התחתון ואת העולם העליון, הם ניהלו עולמות, הם ניהלו את כלל ישראל. ייתכן. אבל למעשה הם ידעו, הם חיו עם זה. רואים שיש דבר כזה להיות מעורב בין הבריות. כמובן, לא לדבר פוליטיקה, המפלגה הזו, המפלגה ההיא, ולא להיות מעורב בבחירות, בעניינים של גויים חלילה - אסור לאף אחד, ואף אחד לא צריך להיות מעורב בזה. אבל לדעת מה קורה בעולם, ולדעת קצת מה קורה מסביב, ולהקשיב קצת כדי להיות מחובר לאנשים, ולהבין אנשים אחרים, ולהיות חלק מהסביבה - זה דבר חשוב וטוב מאוד. בכל אופן, כולנו צריכים לכוון לעבוד את הקדוש ברוך הוא, לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, בין אדם למקום ובין אדם לחברו.

אבל ישנם עוד שני עניינים שאנו רוצים לעורר כאן. הדבר הראשון הוא, מכיוון שהדור, הדור הצעיר, בין אם אלה ילדיך, נכדיך, אנשים בבית המדרש,

שכן מעורבים מאוד בעניינים אלה, אדם צריך לדעת דברים כדי להיות מסוגל לחנך את ילדיו, את תלמידיו, בדרך התורה. כי חלילה, ילדינו ותלמידינו, תלמידותינו, ישמעו רק מה שדעת בעל הבית, ורק מה שרחוב הגויים אומר,

**קהל פנים מאירות
דסיקסא**

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ב"ה

**שמואל ברוך
הרצל ברוך**

בחדרת קודש וביראה עילאה, אנו מברכים בקידה ובהשתחויה, מול עטרת ראשינו ותפארתינו, הוד

**כבוד קדושת מרן
אדמו"ר שליט"א**

לרגל השמחה במעון קדשו בארוסי בנו החתן הרב
פינחס יוחנן שליט"א

עב"ג הכלה תחי' בת הרה"ג רבי **יואל הורוויץ**
שליט"א בן הגה"צ **אב"ד ראפשיץ** שליט"א נכדת
הגה"צ **כ"ק מרן אדמו"ר ממעליץ** שליט"א

יהא רעוא מן קדמיה, שיזכו לבנות בית נאמן
בישראל, על דרכי רבותינו הקדושים וחטהורים,
ויזכה רבינו שליט"א לרוות רב נחת דקדושה מכל
יוצאי חלציו, בנים ובני בנים עוסקים בתורה
ובמצות לשמה, עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים,
בבריות גופא ונהורא מעליא, עדי ויליכנו לקראת
משיח צדקינו, במהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו.

הנהלת הקהלה

ומה שהעיתונים אומרים, ומה שהמגזינים אומרים, ולא ישמעו מההורים, מהזקנים והזקנות, מהדור הקודם, איך הצדיקים שלנו לימדו אותנו, איך מסתכלים על כל הדברים הללו בדרך התורה, בדרך המסורה. צריך להתעמק בזה. יש לנו חיוב חינוך, שדורנו יקבל חינוך מהבית, לא מחוץ לבית. ואם ישנם אנשים שאינם יודעים ואינם מבינים, הילדים והתלמידים והתלמידות יקבלו את זה מבחוץ, זה לא רע. הרבה יותר רע הוא כשההורים יכולים להעביר להילדים, וגם לחנך את הילדים: זה כן נוגע, זה לא נוגע, על זה מסתכלים כך, על זה מסתכלים כך.

אחר כך יש עניין נוסף, כפי שסיפרנו באחד מהשיעורים, שהגאון הצדיק רבי אהרן קאהן זצ"ל, אב"ד "דברי אמונה" במונסי, בנו של האדמו"ר מ"תולדות אהרן" זצוק"ל, סיפר שפעם אחת אביו ביקש ממנו, במשך תקופה מסוימת ברציפות, כל שבוע, שיביא לו עיתון "דער איד". הוא התפלא מאוד, אביו עוסק בעיתונים?! כשסיים, סיפר לו ששם הייתה סדרה שלמה על מלחמת העולם השנייה, והיה כתוב שם איך ניצחו, וכל תכסיסי המלחמה, וכל הטקטיקות שעשו, והוא רצה לקרוא את זה, כי מזה הוא למד איך לנהל מלחמת היצר. הוא התעמק איך הגוי מנהל מלחמה עם האויב, הוא למד מזה איך לנהל מלחמה עם יצרו הרע.

אותו הדבר קורה פעמים רבות, כשיש אירועי עולם. יש הרבה מאוד דברים שרואים איך הצדיקים למדו מהם דרך בעבודת ה'. על נפוליאון מספרים תמיד דברים שלמדו מהם ענייני עבודת ה' ממלחמותיו. רואים בתורה, נביאים וכתובים, שמשופרות מלחמות ומעברים אצל מלכים, שמהם נוצרה תורה שלמה. אנו יכולים להפיק מאירועי עולם הרבה מאוד: מוסר השכל אדיר, עבודת ה' אדירה, "מאויבי תחכמני", "שלא עשני גוי", וכדומה. צריך לדעת שהצדיקים הפיקו הרבה עבודת ה' והרבה חיוק בעבודת ה' מכל הדברים הללו, ובפרט בזמננו, כשיש דברים שיכולים לפגוע ביהדות, כשפעמים רבות הדור הצעיר לא מבין והדור המבוגר כן מבין. יש עניין להיות מחובר ולהיות בקשר עם העניינים העולמיים, שאנו יכולים להכניס לעולמנו התורני-המסורתי, כדי להפיק מהם עניינים.

אלו הן מחשבות שאנו מציעים שאנשים יחשבו עליהן. כוונתנו היא: לעשות נחת רוח לבורא יתברך ויתעלה.

יכולים לשמוע תשובות בכל תחומי החיים על קו המערכת בכפתורים: 551

מאמר הפרשה והמועדים

פרשת עקב תשפ"ה

העבודה לעשות מגשמיזת רוחניות

אין יכול להיקרא שהוא זוכה את יצרו, כי אין לו יצר הרע על עניני אכילה, רק מי שיש לו הבחירה לאכול ולמלא תאוותו, והוא מונע עצמו מכל התאוות, הוא נקרא חסיד שזוכה את יצרו. ובזה מדיק אמרתם: **ישבנו על סורי בשר**, אבל הם לא אכלו אותו, **אכלנו לחם לשובע**, במקום לאכול בשר, שהיה להם הברירה, אכלו תחתיו לחם רק מה שנצרך לשובע נפשם, והתגברו על יצרם ולא אכלו מן הסור בשר. ועל זה געגעו במדבר שלא היה להם היצר על מה להתגבר.

ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, לא יאכלו לחם פשוטי בארץ הקודש, מחמת שחסר להם בשר ודגים וכל מטעמים, לא תחסר כל בה, הסיבה היחידית שיאכלו רק לחם פשוט, יהיה, כי ישברו התאוות, ויעבדו את השי"ת בזביחת היצר הרע.

כתיב: **ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם**, לא תחסר כל בה, וגם כתיב בפרשתן: **למען ירבו ימיכם וימי בנים על האדמה וגו' כימי השמים על הארץ**.

הרה"ק בעל קדושת ציון מבאבוב זצ"ל אמר בשם מר אביו הרה"ק רבי שלמה הראשון מבאבוב זי"ע, שכלל ישראל אמרו שהם מתגעגעים כשהיו יושבים על סור הבשר, באכלם לחם לשובע, וטענו למה הביא את כל הקהל למות ברעב במדבר. על זה הוא מקשה, האיך מוצאין אנו שבארץ מצרים אכלו בשר ודגים בהרחבה. ועוד קשה, מהו הלשון **ישבנו על סור הבשר**, היו צריכים לומר, שאכלו בשר, מהו הלשון **סור הבשר**.

על זה הוא אומר, שעיקר טענתם לא היה על עניני גשמיזת, רק טענתם היו על עניני רוחניות. כי מי שאין לו מה יאכל,

מקנא את חלקך בעולם הבא, אבל גביר היקר לי, כמדומה לי שאתה צריך לקנא את העולם הזה שלי, שעולם הזה, זה יש לי...

*

אמרו חז"ל (מנחות כט): **אלו שני עולמות שברא הקב"ה, אחד בה"י ואחד ביו"ד ואיני יודע אם העולם הבא ביו"ד והעולם הזה בה"י אם העולם הזה ביו"ד והעולם הבא בה"י כשהוא אומר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם אל תקרי בהבראם אלא בה"י בראם [הוי אומר העולם הזה בה"י והעולם הבא ביו"ד] ומפני מה נברא העולם הזה בה"י מפני שדומה לאכסדרה שכל הרוצה לצאת יצא ומו"ט תליא כרעיה דאי הדר בתשובה מעיילי ליה וליעייל בהך לא. ופירש"י: עולם הזה דומה לאכסדרה - שפתוח מתחתיו. ויש להקשות, שאם מעמיקים עצמם בעניני עולם הזה, אין הכוונה שיוצאים מן העולם, הרי נכנסים עוד יותר בעומק העולם הזה, ולמה יש פתח מתחתיו, שמראה שיכולין לצאת מן העולם הזה.**

אמנם זהו אכן עומק דברי חכמינו ז"ל. מי שמניח עצמו בתוך העולם הזה, לא רק שמאבד חלקו בעולם הבא, רק הוא יוצא מן העולם הזה, כי מאבד את הנעימה, את השבע-רצון, רק מי שמשתמש בעולם הזה כמו שיהודי צריך להתנהג, בכל דרכיך דעהו, זהו העולם הזה הנכונה והאמיתי.

*

אמר הסבא מקעלעם זצ"ל: בני אדם חושבין, שאם יש לו לאדם יסורים בעולם

הגאון רבי אהרן קוטלער זצ"ל מייסד וראש ישיבת גבוה בלייקוואד, היה מכתת רגל לקבוץ נדבות עם קודש, בעבור מפעלו הגדול, הישיבה הרמתה. פעם הגיע לבית גביר אחת, ושהה שם משך זמן, והבחין איך שבנו של הגביר, מבטל עתו לריק, ולא פתח ספר לעיין בו וללמוד. שאלו הראש ישיבה רבי אהרן: אינך לומד, מה יהא עמך? מה יהא סופך? ענה בן הגביר: הרי דרש דרש הראש ישיבה, בגודל הענין לתמוך תורה, ומי שתומך תורה יש לו חלק כחלק עם הלומדי תורה, א"כ מה בכלל השאלה מה יהא עמי? אעסוק בעסקים ואתמוך הישיבה!

אמר לו הראש ישיבה: לא שאלתי אותך, מה יהא עם העולם הבא שלך, זה יודע אני שיהיה לך רב טוב הצפון, אך שאלתי הוא: מה יהא עם העולם הזה שלך? **על ידי ביטול זמן לריק אין לך עולם הזה!**

כוונת דבריו נראה, שאין פירושו של עולם הזה, מי שמבטל עתו, והלך אחר תאוות לבו ח"ו, ואכלת ושבעת, אם אתה רוצה לאכול לשובע, אין הדבר כשממלא התאוות, רק, **וברכת את ה',** אם תעשה איזה דבר טוב להקב"ה מהאכילה ושתייה, אזי יש לך אכילה נעימה. כי העולם הזה אין משיבע את האדם.

*

אמר אחד מן הצדיקים: לצדיקים בודאי יש להם עולם הבא, לרשעים? איני יודע, כי לא הייתי שם לראות. אבל זה הלוא רואה אני, שעולם הזה יש רק להצדיקים. ואף הוא אמר לגביר: אכן אני

לדוד המלך ע"ה היה לו כמה וכמה בקשות פרטיות שהיה צריך לבקש, לו למלוכתו וכו' וכו', אבל הוא אמר להקב"ה, בקשה אחת יש לי אליך: **אחת שאלתי מאת ה' שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה'**, לא ביקש מעדיני עולם, וגם לא שיהיה לו שטחים הרבה, מדינות הרבה, רק שיהנה מתענוג העולם הזה, שזהו נועם ה'.

*

למען ירבו ימיכם, ירבו הוא מלשון גדלות, אם אתם רוצים ימים שיחיו בגדלות - **כימי השמים על הארץ**, תעשו ימים שמיימים, **על הארץ בתוך העולם הזה**, תחיו הימל'דיג על הארץ הגשמית הלזה, אזי תרגשו בימיכם איזה גדלות ונעימות.

*

ידועים דברי המסילת ישרים בראש ספרו: **האדם לא נברא אלא להתענג על ה' וליהנות מזיו שכינתו**. וחז"ל אמרו (סוכה נב:): **אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש**. ולכאורה קשה, ומה יעשה היצר הרע בבית המדרש, הוא עוד ישטין הלומדי תורה? לא, אין זה הפירוש, רק כשיבוא לך היצר הרע, ויאמר לך: בא אצלי, אצלי יש התענוגים, יש לי כל סוגי כלי התקשרות, יש לי כל סוגי תאוות וכו' וכו', משכחו לבית המדרש, ותראה לו: וכי יש לך כתענוג זה שהלומדי תורה מתענגים בעולם הזה, בתורה ותפילה. איזה תענוגים יש לך? רק תענוגי זמניתי, ראה נא, על פני העמלי תורה, התענוג והחדוה שיש להם.

הזה, יהיה להם טוב בעולם הבא. אמנם אין הדבר כן, כגון, כשהולכין לשמחת נישואין, ויש שם אחד, שממרר לו את חייו, אזי טבע אנושי לומר: הוא מירר לי את כל השמחה, כל השמחה אין לי שום טעם כלל וכלל. כיצד ניגשים לשמחת נישואין - מתוך שמחה! ההכנה לעונג הוא גם-כן עונג! לבוא להעולם הבא, צריך להיות בעולם הזה נעימה, ומהו עולם הזה נעימה - זהו כשאין מתגשמים חלילה, להתגשם בעולם הזה, זהו עולם הזה מרירה!

*

ובזה יתבאר משלם של חז"ל (אבות פ"ד מט"ז) על העולם הזה: **העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתיכנס לטרקלין**. וידוע שטרקלין עשירה, יש לה גם כן פרוזדור עשירה ונאה מאוד, וכפי ערך עשירות ורחבות הפרוזדור, יודעין להעריך, כמה יותר עשירה ונאה ורחבה יהיה הטרקלין. ולפי"ז רק למי שיש לו עולם הזה נאה ורחבה, וזהו כשחי כמו שהתורה מצווה, בלי התגשמות בתאוות רעות, אזי לו ראוי ונאה ליטל חלק בראש בעולם הבא.

*

וזהו מה שאמר דוד המלך ע"ה לפני הקב"ה: **ואני קרבת אליקים לי טוב**. דוד מלכינו היה לו מכל מעדיני עולם הזה, ועכ"ז לא השתמש עמה למלא תאוותו, רק אמר להקב"ה, התענוג הגדול מכל התענוגים שיש לי הוא התקרבות להקב"ה.

מתענוג עולם הזה שזהו תענוגי עולם

הבא.

*

איתא במשנה, כך הוא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ אתה תישן, וחי צער תחיה, ובתורה אתה עמל, אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא. פירש מרן החתם סופר ז"ע, חי צער, אם יש לך חיים מלא בצער ויסורים, תחיה, במה תוכל להחיות את עצמו, בתורה אתה עמל, אם תעמול בתורה הקדושה, אם אתה עושה כן, אם אכן תבין שעמלות על תורה, על מצוות, ועל יהדות, זהו החיות שלנו, אשריך בעולם הזה, תחיה חי אושר בעולם הזה, וטוב לך בעולם הבא.

ובזה יתפרש גם כן מה שמברכים על מצוות ה': אשר קדשנו במצוות. יש לפרש, 'אשר' מלשון 'אושר', שאנו מאושרים, ומרגישים מאושרים מזה שקידש השי"ת אותנו במצותיו.

*

מרן המהר"ם שיק זצ"ל תלמידו של מרן החתם סופר זי"ע, כתב על המשנה הנ"ל, שיש לדקדק, שאמר חי צער תחיה, אם מיירי במי שאין לו במה לחיות, והוא עני ואביון, למה צריכין לו לצוות לחיות חי צער, הלא אין לו ברירה אחרת כלל וכלל, ואפילו אם היה רוצה לחיות חי עושר אין לו האפשרות. וגם צ"ב מה קאמר, אשריך בעולם הזה, בשלמא, וטוב לך בעולם הבא, מובן, מכיון שעמל קשות על התורה ועל העבודה, אבל מה קאמר אשריך בעולם הזה, מאחר שחי חי צער.

*

איתא במדרש, שאחד מן האומות העולם ראה את רבי יהודה בר עילאי, ופניו מאירות מקדושה וטהרה. התבטה עליו הגוי, שבודאי איש זה, יש בו אחד משלש דברים הללו, או ששתה הרבה דברים המשכרים, או שמלוה ברבית, ומרויח הרבה מזה, או שמגדל חזירים, מכיון שהגוי הבין שהארת פנים אי אפשר להיות מדבר אחר. אמר רבי יהודה בר עילאי, תיפח רוחו של אותו אדם, שאין לי שום אחד מדברים אלו, כי אי אפשר לי להיות ממלוי ריבית, שהתורה אסרה, וגם אין מגדל חזירים שהתורה אסרה עליו, ואינו שותה משקין המושכרים שאינו יכול, ואפילו כשמכריך עצמו לשתות יין של ארבע כוסות בליל פסח, ראשו כבד עליו עד עצרת. תמה הגוי, וא"כ ממה זה מאיר פניך כל כך, אמר לו: חכמת אדם תאיר פניו, אבל זה אינו יכול גוי להבין, שמזה שמתענג איש יהודי בעולם הזה עם הקב"ה, ועבודת הבורא, מזה מאיר הפנים פשוטו כמשמעו.

*

איתא בספח"ק נפש החיים: כתיב ולעבדו בכל לבבכם, הכוונה בזה הוא, שבשעת שאומרים דיבורים קדושים של תורה ותפילה, יתענג בדיבור קדוש זה בכל הלב, שלא ידע מדבר אחר. ילד קטן, אינו יודע יותר מאכילתו ושתייתו וצעציעיו, אבל הוא עוסק בזה בכל הלב, מונח ראשו ורובו בזה, וכן צריכין אנו להיות עם הקב"ה, בשעת העבודת ה', שלא יהיה בנו שום תענוג אחר, חוץ

הקהילות יעקב איזה תענוגים הוא אהב, ונקט לדוגמא. שבעת שחטפו אותו לצבא הרוסיא, קודם שבת הראשונה, פנה אל ראש הגדוד, ואמר לו: אהובי ידידי, יהודי אני, ואי אפשר לי לחלל שבת! כמובן הרגיוזו דברים אלו את הראש הגדוד עד למאוד, ושגג עליו. פתאום הוא אמר לו: בסדר, אוכל לפטור אותך מלחלל שבת, אך בתנאי קודם למעשה. מה התנאי? שתעבור בין שתי שורות מקאזאקן, רוצחי נפשות, וכל אחד יכה עליך מכה רבה, אם תסכים לעבור בין השורות, תוכל לשמור את השבת.

והסכים הקהילת יעקב לזה. וסיים הקהילות יעקב להרבנית קודם השידוך, ואמר לה: בשעת העברה בין השורות של הרוצחים, הרגשתי טעם מתוק מאוד, זהו תענוגי עולם הזה שלי, אם תוכל להכין בשבילי תענוגים מעין אלו, הננו מסכים להשתדך. וכנראה שהרבנית היתה לה ההשגה להבין, מכיון שנגמר השידוך ביניהם...

מתאמרה בשם החפץ חיים זצ"ל משל מתאים מאוד לנושא זה. נסע גביר אחד, סוחר יהלומים, עם כיסו מלא מטבעות, להיריד של יהלומים. הוא קנה הרבה יהלומים, והצליח שם מאוד. כשראה שעוד מעט יגמר מטבעותיו שהכין להיריד, לקח את המטבעות הנשארות בכיסו, והכין לנסוע עם זה הביתה.

או-אז בא אליו סוחר אחד, ואמר לו שיש לו יהלום אחד יקר המציאות, ומציע לו סכום נמוך, ונמצא שזה המצעה סגולית מאוד. אבל אמר הסוחר, שאין לו

ועל זה תירץ, כי אכן אין המשנה מיירי, במי שאין לו די מחסורו, רק מיירי במי שיש לו די והותר מכל טוב וטוב, אבל המשנה מייצגו, שיחיה חיי צער, אפילו שיש לו האפשריות להתענג בתענוגי עולם הזה, יותר מהאפשריות ומהיכולת, ויחיה בצער, ויעמול בתורה ועבודה. והיינו שישתמש בעולם הזה רק מה שצריך לעבודת ה' ולכבוד עונג שבת קודש, ומבטיח התנא: **אשריך בעולם הזה**, שאם לא מתענגין בהתגשמות בעיני העולם הזה, אזי יש לו לאדם חיי עולם הזה מאושרים.

*

כתב בספה"ק דגל מחנה אפרים, שאם יש לו לאדם אמונה ובטחון בהשי"ת יש לו כל השפעות טובות ופרנסה בריחה, על הפסוק וה' בירך את אברהם בכל איתא בזוה"ק דא רזא דמהימנותא, זהו סודו של אמונה, ואברהם נתן את כל אשר לו ליצחק, היינו שנתן ליצחק את כוחו של אמונה ובטחון, ולבני הפלגשים נתן גם כן מתנות אבל לא את כל, היינו האמונה ובטחון.

ובזה פירש הפסוק ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, משום שלא יחסר את מדת 'כל' דהיינו האמונה ובטחון בהשי"ת, לכן אינו חסר שום שפע ופרנסה.

*

סיפר הרבנית קנייבסקי ע"ה א"ח הגאון בעל קהילת יעקב זצ"ל, שבפעם הראשונה שנפגשה עם בעלה הקדוש, קודם גמר השידוך, והסדר הוא שמשוחחים ביניהם מה השאיפות של כל אחד, לידע אם הזוג מתאים. הסביר לה

שאלו אליו לפשר התנהגותו. ענה להם: לחיות בלי לימוד בהתמדה, אין זה חיות, ואם כבר כן, מוטב למות מתוך לימוד, מלחיות בלא לימוד שזה גם כן אינו חיות! אמנם האריך ימים עם התמדת התורה עד הע"ה שנים.

השי"ת יעזור שיכתב כל אחד מישראל בכתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומוברכת, השי"ת ישלח השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, כלל ישראל יעבוד את השי"ת באמת ובלבב שלם ויוכלו לפרוש מהבלי עולם הזה ולהתקשר בקדושת וגדלות העולם הזה בשמחה וביישוב הדעת, ויזכה לפעול כל מיני ישועות ונזכה לביאת גואל צדק במהרה דידן אמן.

(סעודת שלישית תשע"ח)

רק כמה מטבעות, והראה לו כיסו הדלה. אמר הסוחר, שהוא נצרך מאוד למטבעות, והוא יקח גם את זה בעבור היהלום היקר המציאות. בלית ברירה גמר המקח. ומכיון שלא היה מעות לבעל עגלה פנה הביתה ברגליו. ולן בין האורחי פורחי, ואחר כמה שעות הרגיש יסורים ברגליו וידיו, כי לא היה מורגל ללון על הארץ. אבל באותה שעה הקשה, הוציא מכיסו את היהלום היקר המציאות והביט עליו, ובזה הרגיע עצמו, כלומר, בעוד כמה ימים אני יתעשר מאוד, והכל כדאי בשביל העשירות הזו.

וכך צריך יהודי לחיות, אשריך בעולם הזה, אפילו בחיי צער תחיה, משום שטוב לך בעולם הבא, שממתין עלינו עשירות גדולה בעולם הטוב הצפון.

*

הגאון בעל חשק שלמה מזוילנא זצ"ל, היה מפורסם בהתמדתו משחר טל ילדותו, ובבחרותו נפל למשכב למשך כמה שנים. והרופאים הזהירו אותו שלא ימשיך בהתמדתו הנפלאה, כי זה מסכן את חייו. והוריו ראו שלא שעה לבו להוראת הרופא וממשיך בהתמדתו.

אפשר לשמוע הדב"ק על הקו שלנו
בכפתורים: 31-555
אפשר גם לשמוע ולהוריד השיעורים על:
[קול הלשון פנים מאירות](#)

קול פנים מאירות

שיעורי כ"ק מרן אדמו"ר מפנים מאירות סיקסא שליט"א
צענטראלע נומער: 845-414-0076

א"י: 072-370-1823

ענגלאנד: 0330-350-3190

ארענשינג: 5411-2152-7691

אנטווערפן: 323-346-0673

מאנטריאל: 438-228-2500